

לשבת עתה

Name: _____

Staying FOCUSSED

...to the next 40 years, Moses...
...cannot attain the mind...
...to explain Torah, we...
...readings, each offering a...
...ourselves: The Torah is our...
...with G-d as His chosen...
...the Torah is nothing...
...the Torah, "G-d made a...
...the Torah, you will...
...the Torah" says the...

פרשת בלק

פרשת בלק

זיין די גשמיות, אָבער המתאבק עם מנוול מתנוול גם כן²⁴). הגם טאָ- קע אַז דאָס איז נאָר לשעה קלה, ברגע קטן עזבתיך²⁵). און שפע- טער וועט ער דערפון אַרויסגיין, אָבער בשעה ורגע זה על כל פנים איז דאָך דאָס אַ ירידה, וואָרום ברגע זה האָט ער צו טאָן מיט דברים גשמיים וחומ- ריים און ווערט אַ נפרד פון אלקות.

— וואָס באמת ווערן אַ נפרד חלילה פון אלקות אפילו אויף אַ קורצע וויילע, איז דאָס נאָר מצד רוח שטות, אָבער ווען ניט דער רוח שטות — איז מצד השכל דקדושה, אפילו מצד שכל סתם, שכל הבריא, האָט קיין אַרט ניט אפצורייסן זיך פון אלקות אפילו אויף אַ קורצע וויילע, וואָרום די רגע איז אַן אַבידה שאינה חוזרת, ובפרט — ווי דער ענין ווערט דערקלערט אויספירלעך אין תניא²⁶) — אַז די רגע איז אין אַן ענין וואָס איז למעלה מה- זמן. —

נאָכמער, דאָס איז אויך נוגע אויף שפעטער, ווי ער זאָגט דאָרט אין תניא, אַז אויב ער ווערט אַ נפרד איצטער מצד דעם וואָס ער פאָר- לאַזט זיך אַז שפעטער וועט ער אַרויס- גיין דערפון, איז דאָס אַן ענין פון אחטא ואשוב שאיך מספיקין בידו לעשות תשובה²⁷). און מען מוז שוין אַנקומען צום דחק ונכבס.

ד. אין בלעם'ס נבואה זאָגט ער, מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו, וואָס צורים גייט עס אויף די אַבות און גבעות אויף די אמהות²⁸). ועל דרך קול דודי וגו' מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות²⁹).

מען האָט דאָך גערעדט — בשיחת י"ב תמוז — אַז בלעם האָט געשטאַמט פון לבן'ען, ווי ער זאָגט בלעם בן בעור — צי בן בעור ממש אָדער בן בנו, אָדער על כל פנים מיוצאי חלציו — און בעור זה לבן³⁰). לבן האָט געזאָגט: הבנות בנתי והבנים בני, איז אויף מבטל זיין די טענה, האָט מען געדאַרפט האַבן אַז איינער מיוצאי חלציו אליין זאָל מודה זיין, מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו, צורים אלו האבות וגבעות אלו הא- מהות.

פון דעם איז מובן, אַז די טענה פון לבן'ען, הבנות בנתי והבנים בני, האָט אַ געוויסן יסוד, וואָרום אויב די טענה וואָלט גאָר קיין יסוד ניט געהאַט, וואָלט מען דאָס ניט אַריינגעשטעלט אין תורה, און מען וואָלט ניט געדאַרפט האַבן אַז בלעם, וואָס ער איז מיוצאי חלציו של לבן, זאָל די טענה מבטל זיין.

ה. וואָס איז דער מיין פון לבן'ס טענה, הבנות בנתי והבנים בני? וויבאַלד אַז הנשמה ירדה לגוף און זי האָט צו טאָן מיט גשמיות, הגם אַז באמת איז דאָס צוליב מברר

(24) תניא פרק כח. און זע דאָרט פרק ת.

(25) ישעי' גד, ז.

(26) פרק כה.

(27) יומא פה, ב.

(21) במדבר רבה כ, יט.

(22) שיר השירים ב, ח.

(23) זע הערה 17.

1. This week's Parsha tells us of the different interesting phrases Bilam used to describe the Jewish nation. Amongst them, is the Possuk "כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו" - From their beginning, I see them as mountain peaks and I behold them as hills". The Medrash explains that this Possuk is referring to our forefathers. "Mountains" are referring to the fathers, Avraham, Yitzchok and Yakov, and "Hills" are referring to the mothers, Sara, Rivkah, Rochel and Leah. Bilam was saying that the Jewish people come from ancestors that are compared to "mountains" and "hills".

2. Bilam was a descendant of Lavan, and was coming to retract a mistake his ancestor had made. Lavan also made a statement regarding the Jewish people and where they come from. Lavan said "הבנות בנותי והבנים בני"

"The daughters are my

daughters and the sons are my sons". He was claiming that the Jewish people are also his children and have a connection to him. For this reason, a descendant of his had to make it clear that this claim is incorrect and false, and the Jewish people are only connected to their holy forefathers.

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
One that wrestles with some one dirty, becomes dirty like him	המתאבק עם מנוול...	From their beginning, I see them as mountain peaks	מראש צורים אראנו
For a brief moment	לשעה קלה	And I behold them as hills	ומגבעות אשורנו
For a small time I have deserted you	ברגע קטן עזבתיך	It is referring to	גייט עס אויף
Go out from there	דערפון ארויסגיין	The sound of my beloved	קול דודי
And becomes separated	און ווערט א נפרד	Skiping over the mountains	מדלג על ההרים
For a short amount of time	אויף א קורצע וויילע	Jumping over the hills	מקפץ על הגבעות
Healthy mind	שכל הבריא	Came	געשטאמט
To tear himself away	אפצורייסן זיך	At least	על כל פנים
A loss that never comes back	אבידה שאינה חוזרת	From his descendants	מיוצאי חלציו
Clearly explained	דערקלערט אויספירלעך	The daughters are my daughters	הבנות בנותי
Depends on	פארלאזט זיך	And the sons are my sons	והבנים בני
Go out from there	ארויסגיין דערפון	In order to nullify	איז אויף מבטל זיין
One that says "I will sin and then do T'shuvah" we don't give the opportunity to return	אחטא ואשוב שאין...	Needed to have	געדארפט האבן
Push his way in	דחק ונכנס	Has some sort of foundation	האט א געוויסן יסוד
		Inserted	אריינגעשטעלט
		The meaning	דער מיינן
		Has to do	האט צו טאן

מבאר, אז וברכך הוי' אלקיך בכל אשר תעשה³⁰) דוקא, דאס מיינט די לבושי העשי' הגשמיית; עס זיינען ניט גענוג לבושים פון די מזלות העליונים, נאר מען דארף האָבן די לבושים פון עולם הזה הגשמי.

במילא, כאַטש ער טוט עס טאַקע צוליב דער כוונה אויף צו דינען דעם אויבערשטן, וואָס דורך די עניני עסק הגשמיים וועט אים צוקומען אַ תוספות אין לימוד התורה און אין קיום המצוות, אָבער אין יענער רגע על כל פנים איז ער זיך עוסק בגשמינות, אַזוי ווי להבדיל ניט קיין איד חס ושלום.

דאַרף מען וויסן אז דאָס איז די טענה פון לבן'ען, הבנות בנתי והבנים בני, וואָס ער האָט גע'טענה'ט אז אידישע גשמיות געהערט צו לבן'ען. אָבער דער אמת איז, אז מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו. בשעת מען מאַכט אַ מעקה צו דעם בית חדש — זוי מען האָט גערעדט בשיחת יב־יג תמוז, אז בשעת מען גייט אַרויס פון די דלִּית אמות של תורה ותפלה צו עוסק זיין זיך אין עניני עולם, מאַכט מען אַ מעקה — הערט זיך דעמאָלט אָן בשעת דעם עסק הגשמי גופא די כוונה אלקית וואָס איז פאַראַן אין דעם, ובמילא איז מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו, וואָס זיי זיינען דאָך בכל עניניהם געווען בבחינת מרכבה, און אַזוי אויך יעדער איינער בעת קיום

במילא טענה'ט לבן, אז הבנות בנתי והבנים בני, וויבאַלד אז דו דאַרפסט אַנקומען און האָבן צו טאָן מיט גשמיות, איז על כל פנים אויף יענער רגע — וואָס דאָס איז אויך נוגע אויף להבא כנ"ל — רייסטו זיך אָפּ פון אלקות. דאָס איז לבן'ס טענה.

אָבער דער אמת איז ניט אַזוי. ווייל אויב מען טוט אין די דברי רים הגשמיים צוליב דער כוונה אלקית וואָס איז פאַראַן אין דעם, וואָס די כוונה איז להיות לו יתברך דירה בתחתונים²⁸), און דערפאַר טוט ער מיט די ענינים תחתונים, דע-מאָלט איז דאָס אַפילו אין יענער רגע גופא אויך ניט קיין ירידה נאָר אַן עלי', ביז אז אַפילו בלעם אַליין, מיוצאי חלציו של לבן, וואָס ער איז געווען אַ שתום העין, האָט אויך געזען, אז מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו.

1. דער ענין אין עבודת השם איז: אז מען קומט צו גיין און מען טענה'ט, אז מצד ירידת הנשמה בגוף דאַרף מען דאָך אויך על פי תורה עוסק זיין זיך אין גשמיות, און פרנסת בני ביתו איז דאָך אַ מצוה און אַ חיוב²⁹), במילא דאַרף ער זיך צו-גרייטן צו עניני עסק און מאַכן הכנות צו דעם;

נאָכמער, חסידות אַליין איז דאָך

(28) זע תנחומא נשא טו.

(29) זע כתובות מט"ג. שולחן ערוך אבן העזר סימן עא, סעיף א.

(30) דברים טו, יח. קונטרס ומעין מאמר יט און ווייטער.

3. If the Torah found it so important to have Lavan's statement refuted, we must say that there is room to believe that it was accurate. If Lavan's claim was truly baseless, it would have been completely unnecessary to disprove it. We must now understand what Lavan was indeed trying to say, and the reason the Torah considers it to be untrue.

4. Lavan made a very simple calculation. Although the Jews are a holy people with a holy mission, it is inevitable that certain parts of their day will be spent in regular physical activity. They will go to work, eat food, go to sleep, and involve themselves in all other necessary activities in order to function as normal human beings. Lavan was claiming that it may be true that while a Jew is involved in serving Hashem he is directly connected to his forefathers and he "belongs" to them, but during the other times, the times when a Jew is forced to deal with the "real world", he no longer has that connection. "During those times", Lavan claimed, "they are my children". During the times that a Jew is not directly involved in the spiritual service of Hashem, he is temporarily removing himself from that union and associating himself with "Lavan".

5. Furthermore, those moments that a Jew removes himself from the confines of his spiritual service would have an impact on the times when he is serving his creator. Every action of a Jew reaches levels that are beyond the concept of time. This be-

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
The "clothing" of this physical world	לבושי העשי' הגשמית	Since	וויבאלד
Not enough	ניט גענוג	Must come onto	דארפסט אנקומען
Although	כאטש	That moment	יענער רגע
For the sake of	צוליב	You tear yourself away	רייסטו זיך אפ
To serve	צו דינען	if	אויב
He will gain	וועט אים צוקומען	In order	צוליב
But in that time	אבער אין יענער רגע	There is	פאראן
Just like	אזוי ווי	Therefore he is involved	דערפאר טוט ער
A non-Jew	ניט קיין איד	Then	דעמאלט
One must know	דארף מען וויסן	Itself	גופא
Belong	געהערט	Until	ביז
One makes	מען מאכט	An open eye	שתום העין
Guardrail	מעקה	Saw	געזען
Like we spoke	ווי מען האט גערעדט	One claims	מאן טענה'ט
Goes out	גייט ארויס	One must	דארף מען
It is felt then	הערט זיך דעמאלט אן	Prepare	צוגרייטן
Itself	גופא	Matters of business	עניני עסק
There is	פאראן	Furthermore	נאכמער
Every person	יעדער איינער	And Hashem will bless you in all the work you do	וברכך הוי' אלקיך...

המצוה און, ווי דערקלערט, אין אלע זאכן וואָס ער איז אין זיי מקיים — בכל דרכיך דעהו^ג.

אָזוי איז דאָס אויך אין לימוד התורה, וואָס ער לערנט מיט זיין שכל אנושי, דאָרף מען דאָ אויך האָבן די מעקה, ווי מען האָט גע-רעדט באַרוכה, אַז עס דאָרף זיין דער שער הנו"ן, מחבר זיין די נקודא בהיכלא, ד. ה. אַז שטייענדיק אין השגה והבנה אין שכל האנושי, זאָל

זיך אָנהערן די נקודת היהדות. בכלל מיינט עס, אַז אין יעדער זאָך וואָס ער טוט, סיי בעסק גשמי ממש און סיי בלימוד התורה בשכלו הא-נושי, זאָל זיך הערן אין דעם די כוונה האלקית, וואָס דעמאָלט איז דאָס אָפילו בשעת מעשה גופא גיט קיין ירידה, נאָר אדרבה אַן עלי', ווייל דאָ גופא פירט זיך אויס דעם אויבערשטנס כוונה.

(משיחת ש"פ בלק, תשט"ז)

פרשת פנחס

א. אין היינטיקער סדרה ווערט דערציילט, אַז ווען עס איז פאָר-געקומען די מעשה זמרי, האָט מען גיט געוואוסט וואָס צו טאָן, כאָטש עס זיינען געווען דערביי משה ואלעזר * מיט די זקנים. האָט זיך דאָן אָנגע-רופן פנחס, וואָס ער איז געווען דער צעיר שבתורה^א (די גמרא^ב) רעכנט אויס דעם סדר ווי משה האָט געלערנט תורה מיט אידן: צו ערשט האָט ער געלערנט מיט אהרן'ען, דער-נאָך מיט אלעזר ואיתמר, דערנאָך מיט די שבעים זקנים, און דערנאָך מיט אלע אידן, קומט דאָך אויס אַז פנחס האָט געלערנט צוזאַמען מיט אלע אידן גלייך, אַז קנאים פוגעים בו. האָט מען אים געזאָגט, קריינא דאגרתא איהו ליהוי פרוונקא^ג —

דער לייענער פון בריוו, ער זאָל ארײַן זיין דער שליח. די אָנווייזונג פון דעם איז: עס זיינען פאָראַן ענינים וואָס גדו-לים שבדור שווייגן און זאָגן גיט וועגן דעם, איז דאָס גיט אַלעמאָל אַ ראײַ אַז מען דאָרף גאַרניט טאָן, און מאַכן חשבונות און לומדות אויף אַרויסדרייען זיך פון דעם. מען דאָרף וויסן, אַז אויב ער זעט אַז ער קאָן טאָן אין דעם, דאָרף ער טאָן, און דאָס וואָס גרעסערע פון אים זאָגן גאַרנישט, איז דאָס אפשר כדי שיטול פנחס את הכהונה^ד. ד. ה. אַז דאָס איז זיין חלק וואָס ער דאָרף דאָס מברר זיין, און דורכדעם דזקא וועט ער צוקומען צו זיין שלימות. אָזוי ווי אין גשמיות האָט דאָך יעדער איינער זיין חלק, ואין אדם נוגע בפרנסתו של חברו^ה, אָזוי איז

(31) משלי ג, ו.

^א כצ"ל גם בהוצאות שלפ"ז.

(1) במדב"ר פ"כ, כה. תנחומא בלק, כא.

(2) עירובין נד, ב.

(3) סנהדרין פב, א.

(4) במדבר רבה פרשה כ, כז.

(5) על דרך אין אדם נוגע במוכן לחבירו

— יומא לח, ב.

ing the case, if a Jew is disconnecting himself, even for a small portion of his day, the implications will not be limited to that specific period in time, but they will negatively affect all other times as well. This all was the claim of Lavan "The daughters are my daughters and the sons are my sons".

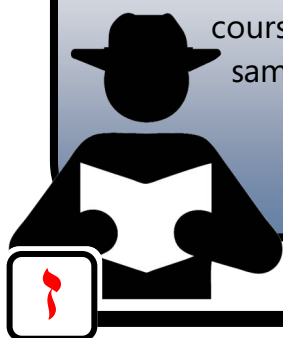
6. The distinction Lavan made between the time a Jew is involved in spirituality and the time spent

on physicality, may seem to be a fair assumption, but in reality, it is far from the truth. When a Jew is involved in any form of physical activity, so long as he is aware of what the purpose is, that action in itself is a form of serving Hashem. A Jew must constantly remind himself that the only reason why he is performing any sort of physical action is in order to fulfil Hashem's desire to create a dwelling place for him in this physical world. With that intention in mind, not only will his connection with Hashem not suffer, but it will actually be strengthened. This is why Bilam said that the Jewish people are always connected and belong to their holy forefathers, since even their physical actions, which Lavan believed belonged to him, are filled with the intention of serving Hashem.

7. When a Jew goes out into the physical world he must affix "guardrails" to ensure his safety. He must create lines that he will never cross under any circumstances. Once he does this, he can be certain that he will be able to deal with the physical world without losing focus of what he is trying to accomplish. The Avos were compared to a Merkava-a wagon, which only acts based on the desires of the wagon driver and has no wishes of its own. We must follow in their footsteps and be certain that every single action, including the physical ones, is for the right purpose.

8. This also applies when one is immersing himself in the study of Torah. A person must be careful while learning to never forget about the holiness of that which he is trying to understand. Of course his goal must be to truly comprehend the concepts he is learning, but at the same time he must never lose the feeling for the G-dliness which is contained inside.

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
To connect	מחבר זיין	Like (we) explained	ווי דערקלערט
דאס הייסט	ד.ה.	All things	אלע זאכן
This means		In all your ways you should know Him (Hashem)	בכל דרכיך דעהו
While standing	שטייענדיק	Also	אויך
It should be felt	זאל זיך אנהערן	His human intellect	זיין שכל אנושי
It means	מיינט עס	Like we discussed	ווי מען האט גערעדט
Both	סיי	It must be	עס דארף זיין
The G-dly intention	כוונה האלקית	The fiftieth gate	שער הננו"ן
Because	ווייל		
He is fulfilling	פירט זיך אויס		

מבאר, אַז וברכך הווי אלקיך בכל אשר תעשה³⁰) דוקא, דאָס מיינט די לבושי העשי' הגשמיית; עס זיינען ניט גענוג לבושים פון די מזלות העליונים, נאָר מען דאַרף האָבן די לבושים פון עולם הזה הגשמי.

במילא, כאָטש ער טוט עס טאַקע צוליב דער כוונה אויף צו דינען דעם אויבערשטן, וואָס דורך די עניני עסק הגשמיים וועט אים צוקומען אַ תוספות אין לימוד התורה און אין קיום המצוות, אָבער אין יענער רגע על כל פנים איז ער זיך עוסק בגשמי מיות, אַזוי ווי להבדיל ניט קיין איד חס ושלום.

דאַרף מען וויסן אַז דאָס איז די טענה פון לבן'ען, הבנות בנתי והבנים בני, וואָס ער האָט גע'טענה'ט אַז אידישע גשמיות געהערט צו לבן'ען. אָבער דער אמת איז, אַז מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו. בשעת מען מאַכט אַ מעקה צו דעם בית חדש — זוי מען האָט גערעדט בשי"ת יב"ג תמוז, אַז בשעת מען גייט אַרויס פון די דל"ת אמות של תורה ותפלה צו עוסק זיין זיך אין עניני עולם, מאַכט מען אַ מעקה — הערט זיך דעמאָלט אַן בשעת דעם עסק הגשמי גופא די כוונה אלקית וואָס איז פאַראַן אין דעם, ובמילא איז מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו, וואָס זיי זיינען דאָך בכל עניניהם געווען בבחינת מרכבה, און אַזוי אויך יעדער איינער בעת קיום

במילא טענה'ט לבן, אַז הבנות בנתי והבנים בני, וויבאַלד אַז דו דאַרפסט אַנקומען און האָבן צו טאָן מיט גשמיות, איז על כל פנים אויף יענער רגע — וואָס דאָס איז אויך נוגע אויף להבא כנ"ל — רייסטו זיך אָפּ פון אלקות. דאָס איז לבן'ס טענה.

אָבער דער אמת איז ניט אַזוי. ווייל אויב מען טוט אין די דב-רים הגשמיים צוליב דער כוונה אלקית וואָס איז פאַראַן אין דעם, וואָס די כוונה איז להיות לו יתברך דירה בתחתונים²⁸), און דערפאַר טוט ער מיט די ענינים תחתונים, דע-מאָלט איז דאָס אַפילו אין יענער רגע גופא אויך ניט קיין ירידה נאָר אַן עלי', ביז אַז אַפילו בלעם אַליין, מיוצאי חלציו של לבן, וואָס ער איז געווען אַ שתום העין, האָט אויך געזען, אַז מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו.

1. דער ענין אין עבודת השם איז: אַז מען קומט צו גיין און מען טע-נה'ט, אַז מצד ירידת הנשמה בגוף דאַרף מען דאָך אויך על פי תורה עוסק זיין זיך אין גשמיות, און פרנ-סת בני ביתו איז דאָך אַ מצוה און אַ היוב²⁹), במילא דאַרף ער זיך צו-גרייטן צו עניני עסק און מאַכן הכנות צו דעם;

נאָכמער, חסידות אַליין איז דאָך

(28) זע תנחומא נשא טו.

(29) זע כתובות מט"ג. שולחן ערוך אבן העזר סימן עא, סעיף א.

(30) דברים טו, יח. קונטרס ומעין מאמר יט און ווייטער.

טייטש'ן TRANSLATIONS

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
even at that moment itself	אפילו אין יענער רגע גופא	from Godliness.	פון אלקות	Automatically,	במילא
not only not a descent	אויך ניט קיין ירידה	This is Lavan's claim.	דאס איז לבן'ס טענה	Lavan claims	טענה'ט לבן
but (rather) an ascent,	נאר אן עלי'	But the truth is not so,	אבער דער אמת איז ניט אזוי	that the daughters are my daughters	אז הבנות בנתי
until	ביז	because if one is involved	ווייל אויב מען טוט	and the sons are my sons.	והבנים בני
even Bilam himself,	אז אפילו בלעם אליין	in the physical matters	אין די דברים הגשמיים	Since	וויבאלד
a descendant of Lavan,	מיוצאי חלציו של לבן	for the G-dly intention	צוליב די כוונה אלקית	you must come onto,	אז דו דארפסט אנקומען
which was	וואס ער איז געווען	which exists in it,	וואס איז פאראן אין דעם	and have to deal	און האבן צו טאן
a (person with an) "open eye",	א שתום העין	which the intention is	וואס די כוונה איז	with physicality,	מיט גשמיות
also saw	האט אויך געזען	to create a dwelling place for Hashem in the low (physical) world,	להיות לו יתברך דירה בתחתונים	so at least	איז על כל פנים
that "From their beginning, I see them as mountain peaks	אז מראש צורים אראנו	and therefore	און דערפאר	for that moment	אויף יענער רגע
and I behold them as hills" (our entire existence, including physicality, is connected to our holy forefathers)	ומגבעות אשורנו	he is involved with "lower" (physical) things,	טוט ער מיט די ענינים תחתונים	-which this is also	-וואס דאס איז אויך
		then it is,	דעמאלט איז דאס	relevant to the future	נוגע אויף להבא
				like mentioned previously-	כנ"ל-
				you tear yourself away	רייסטו זיך אפ

Staying

FOCUS

SHOW OFF YOUR KNOWLEDGE!

1. **WHAT** was Lavan's claim regarding the Jewish people?

2. **WHAT** did Bilam say to refute that claim?

3. **WHY** was Lavan wrong?

4. **HOW** does this apply to Torah learning?

לעילוי נשמת
ר' קלונימוס בן שמעון
ולעילוי נשמת
מרת רחל גיטל חי' בת
אברהם אבא

**2
BACK
BASICS**

Seeing the Parsha the
way the Rebbe does